

...

Fővárosi Ítéltábla

20.Gf.40.706/2019/5.

A Fővárosi Ítéltábla az 1000.sz. Ügyvédi Iroda (Helység3, ., ügyintéző: Jogi_képviselő1 ügyvéd) által képviselt felperes (Helység2, .) felperesnek a Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda (Helység4, ., ügyintéző: Jogi_képviselő2 ügyvéd) által képviselt alperes. (Helység1, .) alperes ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2019. november 19. napján kelt 7.G.40.551/2016/59. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti,

fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 425.500 (négy százhuszonöt ezer-öt száz) forintba leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 6.350 (hat ezer-három százötven) forint másodfokú perköltséget;

valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 18.000 (tizennyolc ezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. A fennmaradó 6.000 (hat ezer) forint illeték megfizetésére – az államnak – az ítéltábla a felperest kötelezi az állam javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 2019. november 19. napján kelt 7.G.40.551/2016/59. számú ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 635.000 forint perköltséget.

A kereset elutasítására tekintettel a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről. Ennek megfelelően kötelezte a felperest az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése szerint megállapított 500.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjának megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen - kizárólag az alperes javára megállapított perköltség tekintetében - a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával az alperes részére megállapított ügyvédi munkadíj 335.000 forintra történő mérséklését kérte. Arra hivatkozott, hogy a keresetlevél beadásakor irányadó pertárgyértéket a fennálló tartozásuk összegében, azaz 7.108.215 forintban határozta meg. Ezzel szemben azt az elsőfokú bíróság 4. sorszámu végzésében 22.230.971 forintban állapította meg. Így az ennek alapján számított perköltség eltúlzott, hiszen az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő által kifejtett ügyvédi munka mennyisége nem indokolja a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet szerinti teljes ügyvédi munkadíj megállapítását. Hangsúlyozta, hogy az alperes beadványai átlagosan egy oldal terjedelműek, sőt az alperes érdemi ellenkérelme sem haladja meg az öt oldalt.

[3] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó döntésének helybenhagyását, és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség nem eltúlzott, mivel az érdemi ellenkérelmen kívül 10 előkészítő iratot nyújtott be, amelyhez nagy mennyiségű iratanyagot tanulmányozott, valamint a felperes számításainak helyességét is ellenőrizte. A tárgyalások nagy részén megjelent, azokon nyilatkozatot tett, valamint ehhez az alperesi munkatársakkal konzultált.

[4] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontjára tekintettel a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel bírálta felül, ezért kizárólag a perköltség, az ügyvédi munkadíj összegére vonatkozó rendelkezést vizsgálta.

[5] A felperes fellebbezése részben alapos.

[6] A Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében a perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.).

Míg ugyanezen § (2) bekezdése szerint a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

[7] A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

[8] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében, ha fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátásra vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőlet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A (2) bekezdés rögzíti, hogy a polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege a 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén, a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint.

A rendelet 3. § (6) bekezdése ugyanakkor lehetőséget biztosít a bíróság számára a fentiek szerint megállapított munkadíj összegének mérséklésére, amennyiben az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

[9] A felperes fellebbezésében sérelmezte a megállapított pertárgyértéket és az annak alapján kiszámított, alperesnek fizetendő perköltséget. E körben az ítéltábla osztotta a fellebbezési érvelést, figyelemmel a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2016. március 17. napján megtartott országos értekezletén készült emlékeztető 5. pontjában írtakra. A perben a felperes a szerződés hatályossá nyilvánítása esetén jogkövetkezményként annak megállapítását kérte, hogy az alperes által elkészített elszámoláshoz képest a fennálló tartozásuk 7.108.215 forint volt. Ennek megfelelően a pertárgyértéket – figyelemmel a Pp. 24. § (1) bekezdésére is – az

elsőfokú bíróság által megállapított 22.230.971 forintos pertárgyértékkel szemben ezen összegben kell meghatározni.

[10] A kialakult bírói gyakorlat szerint az ügyvédi munkadíjnak a pertárgyértéken kívül az elvégzett munkához kell igazodnia. Erre tekintettel az eljáró bíróságnak a munkadíj megállapítása során egyebek mellett a jogi képviselő által elvégzett munkára, a jogi képviselő által szerkesztett beadványok munkaigényességére, a kitűzött tárgyaláson való megjelenésre és az ott kifejtett tevékenységre is figyelemmel kell lennie. Mérlegelnie kell továbbá az ügy bonyolultságát, az ügy tárgyának szakmai nehézségét, a végzett ügyvédi munkának a célszerű pervitel követelményeit szem előtt tartó voltát és a hasonló tárgyú ügyekben kialakult, általában elfogadott ügyvédi munkadíj mértékét.

[11] Az ítéltábla rámutat arra, hogy bár az ügyvédi munkadíj meghatározása során a pertárgyértéknek döntő jelentősége van, hiszen a bíróság a jogi képviselő munkadíját ennek alapján állapítja meg, azonban a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése lehetővé teszi a megállapított díj mérséklését, amennyiben az nem áll arányban a jogi képviselő ténylegesen kifejtett tevékenységével. A munkadíj eltérő összegben történő megállapítását a bíróság indokolni köteles.

[12] A jelen eljárás tárgyának értékéhez igazodóan számított ügyvédi munkadíj a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint – figyelemmel a 7.108.215 forintos pertárgyértékre – 451.400 forint lenne. Ehhez képest az elsőfokú bíróság az alperes jogi képviselőjének munkadíját 635.000 forintban állapította meg.

[13] A felterjesztett iratokból az ítéltábla megállapította, hogy az alperes jogi képviselője az elsőfokú eljárásban a 7 tárgyalásból 6 tárgyaláson jelent meg. A tárgyalások összesített időtartama 2 óra 50 perc volt. Ezenkívül az alperes jogi képviselője az érdemi ellenkérelemnél kívül összesen 14 oldal terjedelemben 11 előkészítő iratot nyújtott be. Az előkészítő iratok terjedelme egy esetben volt 4,5 oldal, ezen túlmenően azonban az alperesi jogi képviselő többnyire jogi okfejtést mellőző, főként bejelentést tartalmazó néhány soros vagy 1-1,5 oldal hosszúságú beadványokat terjesztett elő, amelyek különösebb időráfordítást nem igényeltek.

[14] Mindezek alapján az ítéltábla osztotta a felperes azon álláspontját, miszerint az elsőfokú bíróság által megállapított 500.000 forint+áfa, összesen 635.000 forint összegű ügyvédi munkadíj nem áll arányban a jogi képviselő által kifejtett tevékenység mértékével. Erre tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján indokoltnak találta a megállapított ügyvédi munkadíj csökkentését, így az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az elsőfokú perköltség összegét 335.000 forint+áfa, így összesen 425.500 forintra leszállította.

[15] A felperes fellebbezése nagyobb részben vezetett eredményre, melyre tekintettel a másodfokú eljárásban 2/3-ad arányban pernyertes lett. Ennek megfelelően az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltségének, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel a felperes illetékfeljegyzése folytán le nem rótt 24.000 forint fellebbezési illetékből 18.000 forint megfizetésére az államnak. A további 6.000 forintot a felperes köteles az állam javára megfizetni.

Budapest, 2020. év február 13. napján

dr. Buglyó Gabriella s.k.

a tanács elnöke

dr. Ócsai Beatrix s.k.

dr. Bicskei Ildikó s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: